

BAŞINA BULUTLARA

YASLAYAN AĞAÇ

Duygu ALADAĞ

Horoz şekerin olmadı senin çocuk, dağların arasında bayırların ortasında büyüdün sen. Ayağının tabanında köyünün çakılla karışık çamuru yer edindi kendine, şekerden değil en gerçeğinden horozların vardı belki senin sabahın gelişini son ses öttüren. Okula değil, hayvanları otlatmaya çıkardın sen. Kalem yerine bir çubuk alır, hayallerini ovalara çizer, noktayı koyunlarının durduğu yere bırakırdın. Nefes almak için uzun bir ağacın kısa ve serin gölgesine uzanır hayallere dalardın yüzme bilmeksizin. Bir ağaç olurdun aniden gökyüzüne uzanan başını bulutlara yaslayan. Büyümek daha çok büyümek, o kadar çok büyümek isterdin ki gövden kocaman olsun, bütün dünya çocukları içine, köklerine dolsun. Başının altına yasladığın bulutlardan birkaçını koyunlarından güttüğün iplerinle sarar sarmalar kendine yol yapardın, geleceğe kıvrıla kıvrıla uzanan ama köyünden uzağa bir türlü çıkamayan.

Fosforlu renkli oyuncakların, yemeyip tabağından bıraktıkların, sayfalarını umursamadan yıprattığın bir kitabın olmadı belki senin çocuk. Kimse takmadı çantayı sırtına ve doldurmadı ceplerini kâğıttan paralarla. Pahalı kıyafetlerin, ayakkabı dolaplarını dolduracak çeşitte ayakkabıların yoktu senin. Bir gömlek geçirmiştin üstüne, yaşı senden büyük belki de. Sökülse düğmelerin, düşse bir yerlerde ya da bir nehre, arar bulur dikmeyi unutarak koyardın yerine.

Seninle birlikte büyüyen, başını dizlerine yatırıp parmaklarını saçlarının arasında gezdiren bir annen, uzayınca yeni yetme bıyıklarının benzeyeceği senden uzun mu uzun bir baban yoktu senin çocuk. On birinde yetim eklendi adının yanına, çocukluğuna yakışmamışçasına. Tutunacak bir yerin yokken daha da büyüdün sen. Köklerini derine, en derine saldın yeniden. Kuşlarını kondurdun üzerine. Birkaç öğretmen geldi o cıvıltı seslerine, orada çok uzaktaki bu köye.

'Dağ başında bir çoban

Bu bir çocuk koyunlara yol açan,

Bilmiyor okumayı yazmayı

Unutmuş yaşamayı'

Diye düşündü görenler seni, çağırdılar yanına bırakmadılar bir daha.

Şimdi köklerini senden alan bu ağaç çiçekleniyor, Çoban Hüseyin, .

Sarıldık dallarına, büyüdük ve daha çok büyüdük İlkyar'la. Öyle çok büyüdük ki köklerimiz sığmıyor hiçbir toprağa. Daha fazla uzayarak geldi bana. Yeryüzüne uzak kalmış yerlerin gökyüzüne yakın çocuklarına, Zehralar'ına, Mustafalar'ına ulaşmak adına çıkılan bu yolda tanıştım seninle.

Orada bir köy varmış gerçekten uzakta ve gitmesek olmazmış oraya.

Bir otobüs doldurduk önce, içimizle birlikte. Mersin'den çıktık yola, mesafe kısa vardık hemen Adana'ya. Sıcak şehir daha da sıcak oldu gönüllülerin sıcaklıklarıyla, sanki birer soba hepsi içinde yakmış birkaç çıra.

İndik otobüsten bıraktık kim olduğumuzu, ne olduğumuzu, nerede doğdumuzu ardımızda.

Sadece İlkyar'lı olduk abilerimizle, ablalarımızla.

Etkinlik yapacağımız okulun kapısından girdik içeri ardımızda bizi takip eden yüzlerce çocuk sesi. Uzununu, kısası, sarışını, esmeri, hepsi birbirinden çiçekli. Üzerlerinde ayrı renklerden okul formaları bir cumartesi günü çıkarmışlar gibi

unutmayı. Yüzlerinde şaşkınlık, biraz uyku biraz merak, hatta biri uyudu uyuyacak. Sonra görünce beni yüzünde gizli bir gülümseme karşılığını bulunca sanki kahkahayı basacak.

Elmalar toplandı, bırakıldı görünmez bir sepetin içine hiç elma yememiş çocuklar yesin diye, sonra geçildi etkinliklere.

Kimi almıştı eline renkli kâğıtlardan turnaları uçuruyordu göklere bir hayalin peşinde, kimi sayılarla boğuşuyordu matematik etkinliğinde. Kiminin bir zekâ sorusu dilinde 3 ekmek aynı anda kaç dakikada kızarır acaba? Bilene el yapımı stetoskop hediye, belki aralarından biri doktor olur, olmazsa da olmayı istesin diye. Tarih, edebiyat, bilgisayar, drama, fizik, müzik hepsi bir yerde, çocuklar da içlerinde. Doktor olmak istiyor Halil, Astronot olup aya gidecekmiş Ayşe. Büyük diyorlar hayallerine ama biliyorum, hayallerinden çok büyüyecek hepsi.

Ablalarına, abilerine mektup yollayacaklar belli. Yollayacaklar yollamasına da kaç para diyor biri diğerine, bedava diye cevap veriyor öteki, ısırısın yanaklarını hepsi birer elma şekeri.

İlgilerini en deneyler çekiyor

Şaşıyorlar önce oyuncak bir

gagasıyla tutunur bir ele ve oradan düşmez yere? Burunlarına konduruyorlar gizlice buluyorlar sonra sebebini, düşündükçe. Bunun ağırlık merkezi kafasında, ya bizimki nerede peki?

Birbirlerine karışıyor sular, bir kimya deneyinde. Kısa bir sessizlik, çocukların gözleri deneyde. Çılgın su giriyor işin içine, yükseltiyor buharı gökyüzüne çocuklar hep bir ağızdan bağırıyorlar 'ooooooo' diye.

Birlikte yemekler yeniyor, sanki ilk defa yeniliyor gibi lezzetli tadının güzelliği çocuklardan geliyor belli. Herkes yiyor yemeğini. Oyunlar oynanıyor bu defa bir

yerde ip atlıyor Aslı ile Melike, diğer tarafta Mehmet kalede, gönüllü bir abisinden gol yemekte. Gülmeye başlıyorlar hep birlikte. İşte o zaman bir şarkı duyuluyor, çocukların sesleriyle... Bu ne uzun ne güzel bir şarkı, adı kahkaha sürsün asırlarca.

Ve geldi çattı gitme vakti, tek tek sarıldı her biri. Fakat bu gitme değildi.

Biz çocukları aldık içimize, çocuklar da bizi içlerine. Bütün dünya el ele tutuştu gitmeden önce, bu çocukların bedenlerinde.

Yola çıktık öylece.

Geleceğin doktorlarına, öğretmenlerine, avukatlarına, astronotlarına el salladık. Karşılık verdi beyaz önlüklüleri, denizcileri, diğerleri bir de Ay'dan biri. Bizim astronot Ayşe'ydi.

Bir kıvılcım bıraktık içlerine büyüyüp tutuşsun, karanlıkları aydınlığa çıkarsınlar diye.

Aynı

kıvılcımdan
gönüllü

vardı
otobüsündeki

ablalarda abilerde, yakarken is bulaşmıştı bize de. Ve çok da farklı olmayan türden bir gülümseme kış uyksuna yatmış gibi gelip yerleşmişti dudaklarına, yaz oralara hiç uğramasa. Güneş üşüyen çocuklara kalsa, kendini bu defa sadece onlar için yaksa. Mutluluk çocukların adlarına tapulansa, onlara ev sahipliği de yapsa.

Derler ki mutluluğun kıymetini bilsin diye insanlar, içlerine sakladılar. Gördüm ki çıkmış saklandığı yerden, çocukların göz bebeklerine yerleşmiş. Önü arkası sağı solu sobeymiş, İlkyar tarafından sobelenmiş. Şimdi hepimiz bu oyunda ebeyiz. Ve çocukları bulmak adına taşların altına da dahi olsa bakmakla görevliyiz.

Mersin projesi benim gönüllü olarak içinde kendimi ve kendime yer bulduğum ilk projeydi ve şimdi saçlarına karlar yağmış bir adamın arkadaşlarıyla birlikte taşları tek tek kaldırdıkları bu yolda yürümek, yürüdükçe bir çocuğun kalbine girmek oraya yerleşmek içinde onunla birlikte büyümek, İlkıyar'laşmak ve belki İlkıyar ile ihtiyarlaşmak istiyorum.

Biliyorum öğrenecek, sevecek ve bizi geçecek İlkıyar ile tanışan her çocuk ve dünyayı bir günlüğüne değil her gün için vereceğiz onlara. Almalarına gerek kalmayacak ellerimizden, ölümsüz ağaçlar dikecekler dünyaya.

Taş hala havada, uzakta çok uzakta gidilmemiş yerler görülmemiş çocuklar var hala. Onların da tanışması gerekiyor İlkıyar'la. Çok çiçekli(çocuklu) kal İlkıyar.

Duygu ALADAĞ
Mersin Üniversitesi

Nasıl Yardım Edebilirsiniz?

1. İLK YAR web sitesinden kredi kartınızla bağış yapabilirsiniz www.ilk yar.org.tr/nasilyardimerim/kredikarti bağlantısıyla İş Bankası üzerinden güvenle bağışınızı gerçekleştirebilirsiniz.
2. İLK YAR'larımızın geleceğine güzellikler katmak, onlara bir kitap hediye etmek, belki anısını yaşatmak istediğiniz bir büyüğünüz, bir yakınınız için kitaplık kurulmasını desteklemek, belki de daha fazlası için aşağıda bilgileri sunulan hesaplar aracılığıyla bağış yapabilirsiniz.

Hesap Sahibi : İLK YAR
Türk Lirası Hesabı (IBAN) : TR26 0006 4000 0014 2290 7069 68
Avro (Euro) Hesabı (IBAN) : TR92 0006 4000 0024 2293 5074 26
Dolar Hesabı (IBAN) : TR91 0006 4000 0024 2293 5762 17
Türk Lirası Hesabı (IBAN) (*): TR46 0006 2000 3030 0006 2994 01
(*): ilk 3 hesap İş Bankası ODTÜ şubesinde,
son hesap Garanti Bankası Boğaziçi Üniversitesi şubesinde açılmıştır.

Önemli Not: Bağışınızın açıklama kısmına "Adınızı, Soyadınızı, E-posta ve/veya Cep telefonu numaranızı" yazmanızı önemle rica eder, desteğiniz için teşekkür ederiz.

ABD'den bağışlarımızı TPF aracılığı ile topluyoruz. ... Vergi iadesi formu e-posta ile adresinize yollanıyor. Bir defalık veya düzenli bağış için bağlantı adresi: -yeni adres-

- <https://www.classy.org/campaign/ILKYAR/c164385>

3. E-postalarınızda www.ILKYAR.org.tr bağlantı vererek, izlenimlerimizi arkadaşlarınızla paylaşarak İLK YAR'ın tanınırlığını arttırabilirsiniz. Arkadaşlarınızın e-posta adreslerini bizlere (ILKYAR.yonetim@gmail.com) göndererek üyelik sistemimize dâhil olmalarını ve bu izlenimleri almalarını da sağlayabilirsiniz.

Önemli Not: İLK YAR izlenimlerindeki ve resmi sitesindeki resimlerin izinsiz kullanılmadığını hatırlatır, göstereceğiniz hassasiyet için teşekkür ederiz.